

...

Dışarıdan çok temiz kalpli, mütevazı olarak görünüyorduk...
Hal ve hareketlerimiz, giyim kuşamımızla, örnek takva ehli
insanlardık...

Herkes parmak ile gösteriyordu bizi, oysa çevrilseydi içimiz dışımıza
ve tanıtsaydı Rabbimiz bizi olduğumuz gibi etrafımıza; çıkabilir
miydik insan içine, dinler miydi insanlar sözümüzü ve sevilir miydik
eskisi gibi?

İslami bilinç olmadan aile yuvaları kurduk saniyen; evlendiğimiz
hanımı bir hizmetçi, kocayı ise bir işçi olarak gördük...

Bizi cennete götürmesi gereken evlerimizde Allah'ın rahmetini
celbedecek hiçbir şey bırakmadık neredeyse... Ne beraberce kılınan
sabah namazları, ne okunan bir sayfa Kur'an tefsiri ve ne de sünnete
uygun bir davranış...

Bir pansiyon ve restorana çevirdiğimiz evlerimizde; saatlerce izlenen
tv dizileri, yapılan boş konuşmalar ve dünya kaygısı şekillendirdi
çocuklarımızın haleti ruhiyesini...

Dernek ve cemaatimizdeki çocuklara ve gençlere verdiğimiz önemi,
kendi eşimize ve evlatlarımıza veremedik...

Dışarıda halim iken, içerde zalim kesildik...

Kalan yarısını tamamlamak için çıktığımız bu kutlu yolda; kaybettik
var olan diğer yarısını dinimizin...

Çünkü niçin evlendiğimizin şuurunda değildik...

İbadetlerimiz vardı hani hakkını veremediğimiz...

Günde beş sefer kıldığımız, ama bizleri günahlardan alıkoymayan,
içinde okuduğumuz ayetleri manasından habersizce tilavet ettiğimiz
ve bundan mütevellit hiç zevk alamadığımız ve sadece kılmış olmak
için kıldığımız, huşudan mahrum namazlarımız vardı...

Ağzımızdan çıkanlara dikkat etmeden midemize açlığı tattırarak
tutmaya çalıştığımız oruçlarımız...

...

HİSBE

"İçinizden hayra çağırın, iyiliği emredip kötülükten alıkoyan bir topluluk bulunsun."İşte onlar, kurtuluşa erenlerdir." (Âl-i İmrân/104)

İLİM VE KÜLTÜR DERGİSİ • EKİM • KASIM • ARALIK '2019 • YIL: 2 • SAYI: 8

HZ. YÛSUF VE DEMOKRASİ Ç I K M A Z I

Demokrasi - 4 |
Hisbe Söyleşi |

Çilekeş Sahabe Habbab B.Eret |
Talha Sonsöz |

İmtihan |
Dicle Şafak |

Evrin Teorisi |
Musab Şen |

***Târık b. Şihâb, Süleyman'dan
(Selmân-ı Fârisî)
naklen diyor ki:***

“Bir sinek yüzünden bir adam cennete, bir başkası da cehenneme girmiştir. Kendisine ‘Bu nasıl olur?’ dedikleri vakit:

İki adam putları olan ve onlara kurban takdim etmek isteyen hiçbir kimseye müsaade vermeyen bir kavimle karşılaşmışlar. Kavim, adamlardan birisine ‘Putlarımıza bir kurban takdim et’ deyince onun ‘Benim verebilecek hiçbir şeyim yok ki’ demesi üzerine ‘Bir sinek bile olsa yeter’ demişler. Bunun üzerine o da, putlara bir sinek takdim etmiş. (Kavim) Yolunu serbest bırakmışlar. Tabi adam bu yüzden cehennemi boylamış. Diğer adama yönelip, ona da ‘Sen de bir sinek dahi takdim etsen yeterlidir’ demişler. Fakat o, ‘Azîz ve Celîl olan Allah’tan başkasına hiçbir şey kurban edemem’, karşılığını verince, boynunu vurmuşlar. Ve tabi o da bu yüzden cennete kavuşmuştur.”

(İmam Ahmed / Kitabu’z-Zühd)

“Bu cahili düzenler -cahiliyye düzeni, hangi yer ve zamanda olursa olsun insanın, Allah’ın dininin dışında kendi kurduğu yaşama biçimidir -en az kötü olanlarında bile insan, cehaletinin, zaaflarının, hırsının sonuçlarından etkilenecektir. Böylece insan fitratıyla tüm olarak veya kısmen çalışacaktır. Bu çatışma oranında insan şahsiyeti acı ve çilelerle karşı karşıya kalacaktır. Bu düzenler, insan problemlerine kısmi çözümler getirmektedirler. Ancak çoğu zaman bir problemi çözümlerken başka bir takım problemlerin ortaya çıkmasına sebep olurlar. Bu şekil çözüm, aynı anda problemin bütün yönlerini kapsayamayan eksik görüşlerin ilk sonucudur. Bu düzen ilk problemlere bir çözüm getirdiğinde yeni bir problem daha doğar ve böylece problemlerin oluşumu sürüp gider. Bunu cahiliyye insanının meydana getirdiği çağ ve bu çağın olayları belgelemektedir. Bütün bunlar, bu fitrata uygun, kapsamlı, mükemmel düzenin, insanın problemlerini bütün yönleriyle ele alan ve bu problemlere kapsamlı ve geniş bir bakış açısında doğan, yine kapsamlı ve mükemmel çözümler getiren düzenin uğrunda insanın göstereceği çabaların, bu düzenin -yani İslam’ın- dışındaki düzenler uğrunda göstereceği çabalardan daha zor olmadığını göstermektedir.

Bu cahiliyye düzenlerinde doğan insani felaketlerin tarihini bilen bir kimse, bu düzenin ilkelerinin ve ahlak yönünde gerçekleşmemesi için insanın harcaacağı emeğin, cahiliyye düzenlerinin gerçekleştirilmesinde harcaacağı emekten daha fazla veya zor olduğunu söyleyemez. Bu düzenin en belirgin tarafı -üst seviyelere ulaşmayı hesap ederken- yolundan sapıp meşru olmayan amaçlara başvurmaması, ilerleyişinde acele etmemesi ve geçilmesi gereken aşamaları atlamamasıdır. Onu amacına ulaştıran yol o kadar uzun ve geniştir ki, bir ömür bile yetmez. O, bu cahiliyye düzeni insanların yaptıkları gibi, ani bir ölümden korkarak, uzak amaca ulaşmak için elindeki fırsatları yitirmeme duygusuna kapılmaz bu kuşakta ve acele bir şekilde amacına ulaşma isteğine kapılan bu cahiliyye düzenlerinin insanları, amaçlarına ulaşmak için doğru yoldan saparlar ve meşru olmayan araçlara başvururlar.

Bu yürüyüşlerinde fitratın dengeli adımlarını aşarak, hayallerindeki parlak şekillerin gerçekleşmesi için sessizce, normal şartlar altında atılan adımlara sabretmeyerek amaçlarına ulaşmak isterler. İzledikleri bu sapık yolda şiddetli çarpışmalar olur. Kanlar dökülür, insani değerler yıkılır, ölçüler sarsılır. Sonunda fitratın güçleri, baskıları altında bu zalim düzenler de yıkılıp giderler.”

(Seyyid Kutub / İşte İslam)